

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.	
Pe jumătate de an	80 „			
Pe un pătrar de an	40 „			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.			

NOTE OFICIALE.

Nr. 1457 E. 1930.

Spre orientarea preoțimei noastre se comunică, că la intervenția noastră de a se pune la dispoziție fondurile necesare, pentru plata retribuțiilor pro Ianuarie-Martie a. c. Ministerul de finanțe prin telegrama cu Nr. 75 270 din 12 I. c. ne încunoștințează, că va pune la dispoziția Administrației financiare sumele necesare prin acreditivul din decada a treia a lunii curente.

Caransebeș, la 12 Martie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

*

Spre lămurirea preoțimei noastre.

Ni s'au făcut întrebări cu privire la plătierea retribuțiilor pro Ianuarie și Februarie a. c. Comunicăm, că aceste retribuții dela stat nu s'au putut liquida din simplul motiv, că nu s'au primit sumele necesare, pentru plătierea lor.

Se recomandă Onoratei Preoțimi răbdare și răbdare.

Este adânc regretabilă și condamnată ținuta unui preot, care girându-se de „*ecoul preoțimei*”, — ne ținând seamă de demnitatea lui preoțească, — Vineri în 7 Martie a. c., în centrul Logojului —, în public numeros, — acostând pe dl secretar eparhial, în mod necva-lificabil și cu voce înaltă l-a apostrofat, făcându-l vinovat, că din cauza D-sale nu s'au primit retribuțiile.

Solidaritatea creștină.

De: C. Rudnean.

În fața marilor pericole, lumea creștină e *solidară*. Se înfrățesc cu toții aceia în a căror inimă strălucește Mântuitorul Lumii, Iisus Christos. E o dovadă de înțelepciune și înțelegere. Omenirea astăzi, mai mult ca oricând, înțelege rostul apărării învățaturii lui Iisus.

Cei certați se înfrățesc la un moment dat, când e vorba ca sufletul creștin să fie amenințat, iată o nouă biruință, când e vorba de Christos.

Christos a venit ca Mântuitor al Lumii, El a adus „înțelegerea și buna învoire” între oameni, a ridicat nimbul Creștinismului până la cel mai înalt grad posibil și a triumfat prin sacrificiul ce l-a făcut, pătimind pentru pacatele oamenilor...

Învățătura lui Iisus e cea mai eficace sufletului omenesc, pe ea se bazează întreaga noastră viață... ea e o *ordine exemplară*, *erariile* sunt respectate, *bunătatea*, *pacea și dragostea* sunt florile cari ornamentează sufletele creștinilor.

Rusiei nu-i convine respectul creștinismului; pentru că întreaga ei organizație e o *anarhie*, nu un respect — o *distrugere* a valorilor morale, nu o încurajare. Libertatea individuală e calcată în picioare de preinșii apărători ai „*ultra-democrațiilor*”, drepturile naturale sunt desconsiderate, totul e bazat pe satisfacerea *cerințelor materiale*, lipsind orice urmă de spiritualitate.

Morala evangheliei a consfințit însă într'un mod atât de deosebit datoriiile fiecărui individ... căci în creștinism se poate vorbi de datorii și nu de o seamă de *impuneri*, sau constrângeri externe, *datoria* creștinului e un *îmbold intern*.

În fața prigonirilor religioase din Rusia bolșevică — creștinii de pretutindeni simt fiorii tristețelor, ei arată aceste prigoniri, ca fiind cele mai fioroase, mai puternice decât persecuțiile de sub Dioclețian, unde era vorba de creștini nu

de cult, acum creștinii cu cultul lor sunt amenințați.

În veacul al XX-lea, plin de cultură și civilizație, prigonirile din Rusia apar ca un atentat la tot ce omenirea a produs până azi, toate ideile nobile, cari s'au dezvoltat de mii de ani încep să fie risipite, în locul lor apar ideile bizare ale dreptului cu pumnul, iar conducătorii, oameni lipsiți de suflet...

Unde mergem? Spre drumul păcatelor, alergăm cu asemenea principii în împărăția lui *satan*, ne depărtăm de la Christos. Exemplul acesta ni-l oferă Rusia Sovietică, cu organizarea ei actuală.

De aceea, creștinii se solidarizează. Toți, din toate părțile, în rugăciunile lor zilnice sunt datori să se roage fierbinte la Tatăl ceresc, ca să schimbe soarta tristă a celor din Răsărit... ei sunt părticele din sufletul creștinilor... ei sunt înfrățiți prin credința pe care o mărturisesc, ei *cred*, ei au sufletul îmbibat de virtuțile creștine. Virtutea creștină îi face să fie strânși uniți și să aibe un ideal mai mare... trebuie să avem credința neclintită că biruința creștinismului a fost triumful civilizației contra barbariei. „Și credința este o încercare neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile cari nu se văd. Pentru că prin aceasta cei din vechime au căpătat o bună mărturie. Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin *cuvântul lui Dumnezeu*, așa că tot ce se vede n'a fost făcut din lucruri cari se văd“. (Pavel, Evrei c. 11 v. 1—3).

Credința, vechea temelie a creștinismului a dispărut, *hazardul* conduce organizațiile bolșevice și Dumnezeu — pentru ei — e un cuvânt inexistent.

Față de distrugătorii valorilor morale și religioase protestează Bisericele creștine din întreaga Europă și întreaga suflare umanitară cere energie: respectul și libertatea creștinilor din Rusia sovietică! Protestele vor avea răsunet? Credem, că ele vor da de gândit prigonitorilor...!

Actualități*)...!

Secolul în care trăim noi, — pe drept ori pe nedrept —, se numește, secolul luminii. Pretutindeni se fac cercetări, invenții dintre cele mai ingenioase și clipă cu clipă omul voește să știe și să pătrundă din ce în ce mai mult; pretutindeni se lătesc scrieri, tratate cu tot felul de minunății pentru a satisface pofta lumii setoasă după știință. Și în vreme ce truda de a cunoaște totul este din ce în ce mai asiduă, ceea ce este mai principal, mai de lipsă, mai nobil, — știința despre Dumnezeu este neglijată. Față de religione, pretutindeni domnește cea

mai perversă nepăsare și nesimțire, ba ceea ce-i mai trist, în ultimul timp se fac cele mai grozave eforturi pentru a fi exterminată, fiind socotită ca inutilă, adevărurile ei — zic ei — neputând sta față de critica istorică și nici față de critica minții sănătoase și apoi neaducând nici un folos real. Mi-a fost dat, călătorind, să discut cu un fost coleg de liceu, despre religionea creștină în special. Ei bine, trebuie să mărturisesc că în sufletul acestuia am putut constata o adevărată babilonie. Cele ce urmează le scriu pentru el și pentru cei mulți asemenea.

Scumpe amice!

Dă-mi voie ca întâiu să-ți spun, că principiile, cari s'au aciuiat în mintea ta nu sunt decât niște adevărate porniri bolnave cari și-au întunecat deabinelea judecata celor 24 de ani. Vreau să te lămuresc asupra credinței despre care am discutat, vreau, cu un cuvânt, să-ți spun, ce este credința.

Este admiterea sau recunoașterea adevărurilor religioase pe cari Dumnezeu a binevoit a ni le descoperi, sau ca să nu te sperii de referința ce-o fac la Dumnezeu, pe care-l iau ca autoritate supremă, credința este admiterea unui adevăr, pe baza mărturisirii și autorității altuia. Oprindu-ne și asupra primei, ca și celei de-a doua definiții, vedem, că este vorba de recunoașterea unor adevăruri întemeiate pe *fapte istorice*, pe cari nici eu, nici tu și nici nimeni din cei de astăzi nu le poate vedea, pe cari trebuie să le admitem deci pe baza autorității altora.

Am zis, că le admitem. Da, dar această admitere, nu poate fi socotită ca irațională, cum binevoiai a zice, ci ca ceva firesc, căci dacă am deschide ochii mai bine am putea constata, că atât în ordinea fizică cât și în cea morală, totul se învârtește în jurul unor fapte, pe cari nu le-am văzut, ci pe cari le *credem* numai pe baza mărturisirii altora.

Cu toate că noi nu suntem decât un exponent al omenimei, ce s'a scurs în decursul veacurilor, totuși fim o perpetuă coeziune cu această lume dispărută.

Au fost odinioară personajii, cari prin faptele lor au creat epocă în istorie și pe cari persoane noi niciodată nu le-am văzut și cu toate acestea nu putem contesta existența lor, care o credem tot pe baza mărturisirii altora, cari fie că au fost contemporanii, lor ori, fie că au fost în raport de aproape cu dânsii.

Că, *Socrate a existat* și a murit ca *martirul ideilor sale*, ori că Octavian August a avut cea mai... strălucită domnie din istoria poporului roman, care deasemenea a existat, nu o poți contesta tot pe baza mărturisirilor istoricilor, etc, etc.

Apoi diversele ipoteze și teorii cu privire la sistemul solar, la învârtirea pământului, nu le credem oare tot pe baza mărturisirilor și doar ști, că pe baza acestor ipoteze și teorii se fac atâtea calcule matematice, cari sunt considerate de adevărate. Dealtfel nici n'am putea concepe vreun progres oarecare, indiferent în ce domeniu, fără admiterea relatărilor și cercetărilor făcute de înaintași.

Dar, ca să nu ne depărtăm prea mult cu trecutul, să revenim la faptele ce se petrec sub ochii noștri. Un exemplu infim:

Cu toții credem, că cutare ne este mamă, celalalt tată, în un anumit timp ne-am născut, avem neamuri, etc, etc. Toate acestea deasemenea nu le cunoaștem din propria noastră observare, totuși le credem tot pe baza mărturisirilor și niciodată nici prin gând nu ne-ar trece să le socotim ca minciuni. Dar însfârșit, toate corelațiile vieții noastre, raporturile cu ceilalți

*) Scrisoare deschisă unui fost coleg de liceu!

membrii ai societății, nu le bazăm oare tot pe credință? Și câte alte multe exemple am putea lua.

Iată deci, iubite amice, că teoria ta, că „crezi numai ceace poți experimenta vizibil, pipăibil și numai ceace poți trece prin prisma rațiunii tale, cade... căci în caz contrariu, ceace susții ar fi diametral opus cu ceace crezi și faci. Nu fi deci așa nebăgător de seamă și nici așa de sceptic.

Trecem la adevărurile religioase, la adevărurile eterne, pe cari îți place a le numi basine.

La admiterea acestor adevăruri îți va fi și mai ușor, deoarece mărturisirea cea adevărată este una, neimpărțită. Trebuie să știi însă, că naturii fiecărui tapt trebuie a pretinde criteriile și argumentele corespunzătoare.

Dacă ai admis, că a existat Aristoteles, ori Cicerone — al cărui discurs îl știi din cap — numai pe baza argumentelor istorice, fă un pas mai departe și vei vedea, că poți recunoaște tot pe baza aceluiași principii și existența lui Moisi, a lui Ioan Botezătorul și și a Mântuitorului, pe care mai ales îl respingi — și tot așa poți admite și faptele lor.

Trebuie că știi, că toate adevărurile religioase se bazează tot pe fapte istorice, cari fapte ne sunt lăsate în scris de cei ce le-au văzut și le-au trait. Că tu nu le admiți, pentru că nu le poți înțelege, asta-i altceva; de vină este sărăcia duhului tău religios.

Putem noi contesta pe Domnul Christos, ori pe apostolul Pavel de ex., dacă despre dânsii ne mărturisesc nu numai cei ce-au crezut în ei și le-au admis ideile, dar și păgânii, cari „din fire știu ale legii“. Oare n'ar fi stupid, ca să admitem adevărurile istorice profane și pe cele a-le istoriei religioase-sfinte să le negăm?

Dar tu, cum o să admiți acestea, când niciodată nu vei fi luat Sfânta Scriptură în mână să-i răsfoești paginile, să-i citești slova și s'o înțelegi. Cu siguranță că nu vei ști, deoarece ți-aduci aminte cum la oarele de religie trăgeai... fituri... iar la biserică n'ai călcat decât la botez, lucru, pe care după concepția ta ai dreptul să-l contesti, deoarece nu-l poți experimenta. Deaceia, ca să ieși din scepticismul în care te sbați te sfatuiesc: tolle et lege... Scripturile.

D. Anuțoiu
preot.

Domnia lui Asa.

(Cronici II. 14, 1-15)

Nicolai Roman.

Israel n'avea pe-atuncea olocaust indeajuns,
Nici mireseme pentru ierife, nici oleuri pentru uns
Și nici voia n'avea forma împlinită'n bucurie —
Căci părea întreagă țara un fragment de poezie —
Unde gândul n'are margini încrustate între rânduri,
Căci el însuș izvorăște alte zări și alte gânduri.

Drept la faptă și de fire bun stăpân era în țară.
Nu era temei de frică, ori de jale și ocară,
Căci Asă e rege, fiul lui Abişa, lucru ce
Plăcea ochilor din ceruri, plăcea însuș lui Iahvé.

Astfel era Asa. Țării, zece ani de pace dete;
Neamul îl făcu puternic, învățându-l pe'ndelete,
Căci el însuș, om și rege, era înțelept și tare
Și acelaș totdeauna, — precum e un cerc de zare
Veșnic neschimbat și veșnic peste noi stăpânitor...

Asa a vestit din trâmbiți, și-a trimis solii cu zor
Și'utr'o zi se ridicară mii de brațe și cu vlagă
Au surpat din temelie țara lui Satan întreagă.
Idoli poleiți cu aur, ca de un vârted de vânt
Au fost zmulși din înălțime și zdrobiți fără cuvânt
Și-au mușcat țărâna țării, idolii. Așă, acum,
I-a făcut să fie una cu'ntunericul și lumea.
Șiocu vnet mare, ziduri s'au surpat și de secure
S'au culcat altare grele și podoabele ușoare
Și-au pornit spre cer cenușa: cerului răsbindor
Închinându-se frumsețea de santal și sicomor.
Înălțimile cu valea una sunt și-i loc curat
Și-au văzut cum, fără milă, Astartee s'au surpat
Și din fildeș și din aur și din floare de finic.
Câtă măestrie scumpă, iată, nu mai e nimic!

Iară Asa lui Abişa, având grea și sfântă ciuda,
A trimis din nou solie și mai aspră către Iuda
Și le-a zis: „Au nu e nimeni între voi să caute iar,
Unde-i Dumnezeuul vostru, al părinților? Altar
Nu mai poate nimeni oare, pentru Iahvé, să zidească?
Râul, într'atâta oare intru Iuda să domnească?
Iată, vă trimit poruncă, să'mpliniți fără zăbavă
Ordinele cele sfinte, legea so'mpliniți întreagă!“

Și-a trimis viteji tulindeni în cetăți și-a dăruit
Chipurile aurite ale soarelui din stat —
Și'n Iudeea, pretutindeni, înălțimile acum,
Din nădejdi și din trușie, s'au schimbat în foc și scrum
Și a fost în țară pace, tihnă și norod cucernic,
Iar deasupra vechia ochiul Domnului Atotputernic.

Cine-l cantă pe Iahvé, totdeauna îl găsește.
Asa l-a găsit, de-aceia țara înc-o stăpânește,
Însă, ducă i-a dat pace și feneală de război,
E: să-și întărească țara pentru nouile nevoi.

Și, cât timp era tăcere în Iudeea și'mprejur,
Era forfolă și muncă, creștea murul lângă mur;
Focuri răsărian în noapte, iar în forfecări de pară
Se zăriau trecând, greoaie, bogățiile în cară;
Cu cămile încărcate soșiau cete îndrăzneșe;
Zorii desprindeau mulțime nouă de cetăți mărețe.
Iuda le-a'nărit cu ziduri și cu turnuri și cu porți
Și'n cetăți a pus zăvoare: simbol celor vii și morți —
Și-a crescut în pace țara, și'n cetăți și'n mulțumire,
Pentru a ajunge'n cronici sfânta regelui mărire.

Asa a pornit s'adune oaste și veneau bărbații:
Iscușii în războae, toți vitejii unei nații —
Și erau asemeni mării zbuciumată-adânc de vânt;
Zgomole sunau, de par'că măruntăe de pământ
Se ciăteau surpându-și forma... Iată-i cât de falnici vin
Purtători de scuturi grele și arcași din Beniamin;
Lăncieri, scutași din Iuda, Asa și mai mulți primi —
Și la număr era oastea până la șase sute mii!

(Urmează).

Despre post și rugăciune.

de: Iosif Câmpianu preot.

Evangelistul Marcu ne spune, că un om din popor a adus înaintea Mântuitorului nostru Iisus Christos pe fiul său, care era cuprins de duh necurat și l-a rugat zicând:

Doamne, dacă poți face ceva, fre-ți milă de noi și ajută-ne!

Iar Iisus a răspuns:

Tu zici: „dacă poți“ !... Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede! (Marcu IX. 22-23).

Tatăl copilului bolnav a văzut numai decât greșala ce a făcut-o. când și-a exprimat rugarea cam îndoelnic și îndată pocăindu-se a zis cu ochii plini de lacrimi:

„Cred Doamne! Ajută necredinței mele.“

Atunci Mântuitorul a poruncit duhului necurat și mut, să iese din copil și să nu se mai întoarcă în el. Și duhul a eșit din copil cu o putere așa de mare, încât acesta a căzut ca mort la pământ și mulți dintre cei ce erau de față au zis: *a murit!* Dar Iisus apucând mâna lui îl ridică și el se sculă (Matei IX. 25-27).

Și intrând Iisus în casă, învățacei lui îl întrebară la o parte: Noi de ce n'am putut să-l dăm afară? La ceiace Iisus le răspunse: Acest fel de boală se vindecă numai prin *post și rugăciune*.

În aceste cuvinte ale Mântuitorului nostru se cuprinde o mare învățătură pentru fiecare bun creștin, fiindcă ele ne îndeamnă la post și la rugăciune, pe care ni-le orânduiește și sfânta noastră Biserică, ca la unele lucruri, cari ne sunt de folos atât în viața noastră vremelnică de pe pământ, cât și celei sufletești din ceriu.

Postul este un fel de leac pentru corpul nostru ca și medicamentul pe care ni-l prescrie doctorul, cu acea deosebire, că postul prescris de biserică are scopul de a preîntâmpina o zdruncinare a sănătății, iar medicamentul îl prescrie doctorul atunci, când sănătatea e deja atacată. De aceea prin post ne ferim corpul de boale, iar prin post și rugăciune ne curățim sufletul de păcate.

Să vedem însă, că ce avem noi să înțelegem sub post și cum avem să-l ținem și ce înțelegem sub rugăciune și cum trebuie să o facem, ca să ne fie de folos și să fie bine primite înaintea lui Dumnezeu.

Sub post, așa precum ni-l prescriu orânduiele noastre bisericesti, să nu înțelegem numai abținerea noastră dela unele anumite feluri de mâncări și beuturi, ce servesc pentru nutrirea corpului nostru, ci el să fie și o înfrânare a poftelor trupesti. Lăcomia omului celui dintâiu, de a mânca din rodul pomului oprit, l-a despărțit de Dumnezeu și de viața cea fără de grijă ce o ducea în rai; deci, prin înfrânare să caute omul să recâștige ce a pierdut, căci, după cum zice și apostolul Pavel: *mâncarea și beutura pe nimeni n'au pus înaintea lui Dumnezeu*.

Postul, precum vedem, e de două feluri, unul e postul trupesc, care ne îndeamnă să ne abținem dela unele bucate și beuturi în anu-

mite zile și anotimpuri și altul e postul duhovnicesc, care ne obligă să ținem în frâu simțurile spre a nu cădea în păcate. El numai atunci are efectul dorit, dacă este împreunat cel trupesc cu cel duhovnicesc, așa precum îl înțelege și ni-l orânduiește și sfânta noastră biserică.

La popoarele orientale era obiceiul încă din timpurile cele mai vechi, că oamenii își ungeau părul în zile mari, la petreceri și veselii, și se îmbrăcau în vestimente strălucitoare, voind prin aceasta să arate lumii predispoziția lor cea bună, iar când aveau vre'o întristare sau când posteau, se lăsau cu părul neuns, nepieptenat, cu barba neîngrijită și se arătau pe strade și în locurile publice într'o îmbrăcăminte slabă și foarte simplă, dând lumii să cunoască prin această purtare a lor, că jălesc, sau postesc. Au venit însă fățarnicii și cu deosebire fariseii evrei, care pentru a seduce și a amăgi lumea, se foloseau de această înfățișare spre a face a se crede, că ei duc o viață smerită, neprihănită și iată că Mântuitorul nostru Iisus Christos, cunoscându-le viclenia acestora, ne îndeamnă să ne ferim a face ca ei și ne arată cum avem să ne purtăm când postim zicându-ne:

„Când postiți, nu fiți ca fățarnicii, că-și smolesc fețele, arătând oamenilor că postesc. Adevăr grăesc vouă că-și iau plata lor. Iar tu când postești, ungeți capul tău și spalăți fața ta, ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău care este întru ascuns și Tatăl tău, care vede întru ascuns îți va răsplătiție“ (Matei VI. 16-18).

Prin urmare. noi creștinii, când postim, să nu facem ca fățarnicii și ca fariseii evreilor, ci să ne purtăm așa, ca lumea să nu cunoască pe din afară postul și smerenia, pe care noi dorim să o arătăm lui Dumnezeu, înaintea căruia noi și așa nu putem ascunde ceiace zace în sufletul nostru. Să ne folosim de post, ca de o armă contra ispitelor noastre trupesti și sufletești, ca apoi prin fapte de smerenie, de milostivire, de iubirea deaproapelui să putem câștiga grația dumnezeiască.

Tot astfel stăm și cu rugăciunea. Ea este o legătură sfântă între om și Dumnezeu, este o convorbire intimă și sinceră a creaturii cu Creatorul ei, de aceea și Mântuitorul nostru Iisus Christos ne învață prin evanghelistul care zice:

„Orice veți voi și veți cere, va fi vouă?“ (Ioan XV. 7); și „Toate ce veți cere rugându-vă, credeți că veți lua“. (Mat. XXI. 22).

Dar, ca să putem să înțelegem bine aceste cuvinte ale Evangheliei, să cercetăm puțin spre a afla, că spre ce înclină omul mai mult, câtă vreme trăește aici pe pământ și atunci cu rușine

și durere vom afla, că el râvnește mai mult după noroc și îndestulare, după pace și odihnă, după averi mari și direcătorii înalte, adică, după bunătățile lumești trecătoare, pe care, dacă din întâmplare le-ar și avea, nu îi sunt totdeauna spre fericirea lui, ci sunt chiar primejdioase. Pe astfel de oameni foarte rar îi vom întâlni în casa Domnului, foarte rar îi vom vedea între cei smeriți și îndreptați cu gândul spre Dumnezeu. De aceea a și zis Mântuitorul nostru despre aceasta categorie de oameni, că: „Mai ușor este a trece unei cămile prin urechile acului, decât să între un bogat în împărăția lui Dumnezeu“; (Matei XIX. 24) și că: „*Toate acestea păgânii le caută, deci nu vă îngrijiți, căci știe Tatăl vostru cel ceresc, că aveți trebuință de toate acestea*“ (Matei VI. 31-32).

Rugăciunea, ce o facem către Dumnezeu, trebuie să fie făcută cu umilință, cu credință, cu statornicie și ca să porceadă din toată inima, căci, numai o astfel de rugăciune va putea pătrunde până la Tatăl nostru cel din ceruri.

Însuși Domnul nostru Iisus Christos ne-a învățat să ne rugăm și cum să facem rugăciunile noastre când a zis: „*Când vă rugați să nu fiți ca fățarnicii, cărora le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colturile ulițelor, pentru ca să fie văzuți de oameni... Ci tu când te rogi intră în camera ta și închizând ușa ta te roagă Tatălui cel întru ascuns și Tatăl tău care vede într'ascuns va răsplăti ție*“ (Matei VI. 5-6).

Rugăciunea noastră să fie statornică, provenită din respectul și venerațiunea, ce trebuie să o aibă omul față de Dumnezeu. Smerenia și căința e sufletul rugăciunii și precum trupul nostru fără suflet e mort, așa și rugăciunea fără smerenie e un lucru netrebnic. Să nu facem ca Iidovii, despre cari saia proorocul zice: „*Poporul acesta cu buzele mă cinstește, dar cu inima lor departe este de mine*“ (Matei XV. 8).

Poșta Consiliului Eparhial.

Banii tasului fondului mitropolitan pro 1930 nu i-au înaintat comunele bisericesti: Coronini, Gornealiubeora, Sic-evița, Iladia, Mircovăț, Răcăjdia și Rusova-nouă, drept aceea se provoacă pe calea aceasta, ca imediat să-i înainteze, ca Consiliul eparhial să nu fie silit a lua dispozițiuni reclamate de disciplină.

*

Unor oficii parohiale. La cenzurarea preliminarilor, Exactoratul diecezan a observat, că în unele preliminare s'au majorat singuratece poziții față de anul trecut, ba uneori s'a introdus câte-o poziție cu totul nouă, fără nici o motivare.

Drept aceea pentru a nu spori corespondența oficială, atragem atențiunea oficiilor parohiale pe care le privește, că orice majorare și introducere nouă cuprinsă în preliminar trebuie motivată, rămânând ca Consiliul eparhial să judece asupra motivelor, căci numai întrucât va afla acceptabile aceste motive se va aproba poziția respectivă din preliminar.

*

Procoșii, cari au exemplare nevindu-te din „Calendarul Românului“ pe anul 1930 să le restituie imediat Bibliotecii și Tipografiei diecezane.

ȘTIRI

Locale.

Dumineca I-a din post, la sfânta Liturgie, a predicat în catedrală, pâr. Liviu Cornean, despre puterea credinței și despre necesitatea postului trupesc și sufletesc.

S. Sa apelează la conștiința fiecărui credincios, să-și aplece urechea la glasul Mântuitorului, care mereu ne strigă: „Vino după mine“.

„Societatea femeilor ortodoxe române“ din loc, a început iarăși seria conferințelor religioase, din sfânta biserică, aranjate în decursul postului. Duminică la Vecernie, a conferențiat părintele-profesor Filip Pop despre „Duminica ortodoxiei“. Acest praznic mare a creștinismului, ne aduce aminte — zice conferențiarul — de originea icoanelor, de prigonirea lor, pe timpul unor împărați păgâni, de învingerea și introducerea lor definitivă în biserică. Explică venerarea icoanelor din punct de vedere dogmatic. Pentru că a coincis, cu această serbătoare și amintirea celor 40 de mucenici, Sf. Sa arată puterea credinții, cu care acei martiri au suferit moarte de eroi, fiind aruncați în iezerul din Sebastia, unde au murit înghețați. Responsoriile la vecernie le-a dat corul studenților teologi, cari au cântat și concertul religios „Lăudați pe Domnul“.

CONCURSE.

În baza ordinului Prea On. Oficiu protopresbiterial ort. român din Bocșa-Montană, dđto. 5 Iunie 1926, No. 64 ex 1926, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh, la parohia a II-a (a doua) vacantă, de clasa a II-a din Fizegiu, protopresbiteratul Bocșa-Montană, cu termen de recurgere de 30 zile, dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele:

1. Una și jumătate sesiune parohială, în estensiunea ei de azi și 2 plățuri estravilane, după care alegându-l preot va suporta toate sarcinile publice.

2. Birul parohial și stola uzată.
3. Alte venituri accidentale din parohia a II-a (a doua).

4. Alesul preot este îndatorat a catihiza la școala primară din loc, fără altă renumerație din partea comunei bisericești.

5. Casă parohială nu este, de locuință se va îngriji alesul preot.

6. Dela reflectanți se cere evaluarea de clasă II-a (a doua).

Reflectanții au să-și înainteze petițiile de concurs, adresate consiliului parohial din Fizegiu, Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. român în Bocșa-montană și să se prezinte în vre'o duminică ori sârbătoare, cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual, în sfânta biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare, tipic și oratorie; dar nici decum în ziua de alegere.

Fizegiu, din ședința ordinară a consiliului parohial, ținută la 26 Ianuarie 1930. 3-3

Victor Șciopone

paroh ort. rom. preș. cons. par.

Ion Crăciunel

notar. cons. parohial

În conțelegere cu mine: *Petru Ieremia* administrator protopresbiteral.

*

**

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consiliu Eparhial ddo 9 Decembrie 1926 Nr. 3722 B. ex 1926 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foia Diecezană” pentru ocuparea postului de paroh în parohia a doua de clasă III. din Cliciova protopresbiteratul Făgetului.

Emolumentele:

1. Una sesiune parohială constătătoare din 31 jugere și 265 st. □

2. Un intravilan de 800 st. □ care-l va primi numai după împroprietărire și un extravilan de 800 st. □

3. Ștola uzitată și birul parohial uzitat.

În lipsa de casă parohială, alegândul paroh se va îngriji singur de locuință, cât va funcționa la această parohie.

Doritorii de a ocupa acest post, să-și subștearnă recursele lor, conform regulamentului pentru parohii, adresate consiliului parohial din Cliciova, Prea On. Oficiu Protopresbiteral din Făget.

Recurenții sunt poștiți a se prezenta în vre'o Duminică sau sârbătoare în sfânta biserică din Cliciova spre a-și arăta desteritatea în cântare, tipic și oratorie, dar numai cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual și nici de cum în ziua alegerii.

Cliciova, din ședința consiliului parohial ținută la 3 Octomvrie 1926.

Ioan Ștefanoviciu

preș. cons. paroh.

Coriolan Belgea

not. cons. paroh.

În conțelegere cu mine: *Sebastian Olariu*, protopresbiter tractual. 3-3

Comitetul școlar Petroșnița.

Nr. 36/1929.

Publicațiune.

Comitetul școlar al comunei Petroșnița județul Severin plasa Caransebeș, publică licitație pentru darea în antipriză a lucrărilor de zidire a două sale de învățământ.

Această licitație se va ține în ziua de 20 Martie ora 11 a. m. în localul școlii primare din Petroșnița

prin ofertă scrisă și sigilată în conformitate cu art. 72-85 din legea contabilității publice.

Valoarea devizului este 279.241 Lei 97 bani.

Garanța provizoră de 10%, a sumei din ofertă se va depune în bani gata ori efecte de stat sau particulare. Supra oferte, oferte telegrafice, oferte prezentate prea târziu nu se vor lua în considerare, se vor respinge.

Planul, devizul serviciului tehnic al județului, precum și condițiunile generale și speciale se pot vedea zilnic între oarele oficioase în biroul școlii primare din Petroșnița.

Petroșnița, la 15 Februarie 1930.

Comitetul Școlar.

ROMANIA.

Tribunalul Caransebeș.

Nr. 1174/16 1929. Pers. Jur.

IN NUMELE LEGII!

Această sentință s'a pronunțat de instanță în ședința publică în prezența Ministerului Public repr. prin: Const. Sassu, Dr. D. Novăcescu adv. statului și Dr. I. Déri avocat, la data de 17 Nov. 1928.

Gh. Labonțiu m. p.

președinte.

Nestor Miculescu m. p.

grefier.

Tribunalul Caransebeș în cauza pornită prin petițiunea înaintată la 5 luna August 1924 cu Nr. 1174 1924 de către Reuniunea Sfântă (Chewra-Kadischa) reprezentată prin avocatul Dr. Iacob Déri din Caransebeș pentru recunoașterea asociațiunii din Caransebeș ca persoană juridică, în urma dezbaterii orale terminate la 17 luna Novembrie anul 1928 în camera de consiliu cu participarea Ministerului Sănătății și Ocrotirilor Sociale reprezentat prin Dr. Dimitrie Novăcescu avocatul statului și a Ministerului Public repr. prin Const. Sassu procuror șef de Parchet, a dat în ziua mai jos arătată, în ședința publică următoarea:

Sentință:

Tribunalul recunoaște personalitatea juridică a asociațiunii Reuniunea Sfântă (Chewra-Kadischa) cu sediul în Caransebeș și ordonă grefei Tribunalului Caransebeș înregistrarea și în registrul asociațiunilor după ce sentința va rămâne definitivă precum urmează: 1. Nr. de ordine: 1. Titlul sau denumirea persoanei juridice: Reuniunea Sfântă evreiască (Chewra-Kadischa). 2. Obiectul și scopul: Îngrijire de bolnavi, de înmormântări și de a exercita filantropie. Sediul de sucursală: Caransebeș. 4. Data constituirei: anul 1899 luna Iunie ziua 18. 5. Actul pe temeiul căruia s'a obținut personalitatea juridică: Statutul reuniunii sfinte evreiești. 7. Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație: Em. B. Keppich, președinte, Leopold Radó vicepreședinte, comercianți, cetățeni români, I. Fillinger, M. Kososz, A. Goldschmidt, S. Heier, Leopold Weisz, Samoil Löwenfeld toți comercianți cetățeni români domiciliați în Caransebeș și ca cenzori: Arnold Rosenfeld și Armin Schwartz comercianți domiciliați în Caransebeș, cetățeni români.

Motivare:

Tribunalul având în vedere cererea petiționarei înaintată în ziua de 5 luna August anul 1924 înregistrată sub No. 1174/1924 prin care se solicită a se acorda personalitatea juridică asociațiunii Reuniunea Sfântă evreiască (Chewra Kadischa) cu sediul în Caransebeș având în vedere actele ce o însoțesc având în vedere desbaterea urmată în camera de consiliu a tribunalului consemnată în procesul verbal Nr. 1173/16/1924 din 17 XI 1928 având în vedere declarațiunile părților concluziunile Ministerului public și ale repr. departamentului competent, considerând că din examinarea actelor cauzei se constată că cererea este făcută în conformitate cu dispozițiunile art. 86 din Legea pentru persoanele juridice, iar actele îndeplinesc condițiunile și formele prevăzute în art. 3. 52 și urm. 3. 68, și urm. pentru asociațiuni fundațiuni din legea de mai sus — considerând că în cauză s'a dat aviz invariabil petiționarei din partea departamentului competent prin adresa din Nr. 13840 din 19. III. 1927 sau reprezentantul sau neprezentarea concluziunilor la timp util, iar Ministerul public nu s'a opus la admiterea cererii de înregistrare.

Având în vedere și dispozițiunile art. 88 și 89. din legea suscitată, Tribunalul a trebuit să admită cererea și în consecință a dispus înregistrarea ca persoană juridică a suszisei asociațiuni în registrul respectiv al tribunalului, prin mijlocirea grefei, după ce sentința va rămâne definitivă conf. art. 90 al 2. din lege.

Sentința se declară fără drept de opoziție dar cu drepturile de apel la grefa tribunalului în termen de 10 zile libere dela pronunțare.

Caransebes, la 17 Novembrie 1928.

Dr. Gh. Labonțiu m. p.
președinte.

Dr. Baltazar Stuibler m. p.
judecător.

Nestor Miculescu m. p.
primgrefier.

pentru conformitate:
C. A. Călinescu m. p.
p. grefier.

(L. S.)

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 309 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului tribunalului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 8143/1928 efectuându-se execuțiunea la 16 Aprilie 1929 în favorul următorului Iuliu Mark din Ferdinand reprez. prin ad ocatui Dr. Gheorghe Băican domiciliat în Caransebeș pentru suma de 1100 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedate care s'au prețuit în 4800 Lei — bani și anume: 1. Una mașină de cusut „Singher“ Nr. 334992 J, 2. Două noptiere, 3. Un bufet se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 8143/1928 G. pentru încasarea creanței de 1100 Lei — bani capital cu 10% interese din 11 Decembrie 1928 și speșele de 940 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 21 Martie 1930 la orele 11 a. m. în comuna Ohababistra la locuința următorului și toți aceia, cari au voie a cumpăra, sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvarea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 21 Februaris 1930.

Portărel, M. Guran.

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 107—108 Port. 1927

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului tribunalului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5351—5353/1928 efectuându-se execuțiunea la 15 Februarie 1927 în favorul următoarei Banca de Credit în lichidare din Caransebeș reprez. prin advocatul Dr. Gheorghe Baican domiciliat în Caransebeș pentru suma de 13.200 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedate care s'au prețuit în 16.140 Lei — bani și anume: 1. Una brățară de aur, 2. una verighetă de aur, 3. un lanț de aur, 4. una pereche cercei de aur cu briliant, 5. una pereche cercei fără briliant, 6. două inele cu briliant, 7. un inel cu mărg. și briliant se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1101/1927 G. pentru încasarea creanței de 13.200 Lei — bani capital cu 12% interese din 15 Septembrie 1926 și speșele de 2778 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 21 Martie 1930 la orele 3 p. m. în comuna Caransebeș la locuința următorului și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvarea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora

Caransebeș, la 21 Februarie 1930.

Portărel, M. Guran.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 815 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din Legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4378/1929 efectuându-se execuțiunea la 14 Octombrie 1929 în fa. orul următorului Rusalin Crăstia reprez. prin advocatul Dr. Isac Radulescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 3000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedate care s'au prețuit în 6200 Lei — bani și anume: 1. Una vacă roșu cu alb de 4—6 ani și 2. Opt oii albe de 3—4 ani se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 8576/1929 G. pentru încasarea creanței de 3000 Lei — ani capital cu 10% interese din 1 Iunie 1929 și speșele de 1135 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 9 Aprilie 1930 la orele 8 a. m. în comuna Ciuta la locuința următorului și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvarea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 13 Martie 1930.

Portărel M. Guran.

**Tipografia și Librăria Diecezază
Caransebeș.**

Este înzestrată și bineasortată cu tot felul de cărți românești literare, școlare și de birou precum și cu tot felul de obiecte bisericesti.

Se execută orice lucrare tipografică.

Prima Cassă de Păstrare din Caransebeș Societate pe acții, Caransebeș.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai „Primei Casse de Păstrare din Caransebeș S. P. A.” sunt invitați la a

LIII-a Adunare generală ordinară,

care se va ține în Caransebeș, la 1 Aprilie 1930 la orele 11½ a. m. în localitățile institutului.

Ordinea zilei:

1. Alegerea a doi acționari pentru autentificarea protocolului.
2. Raportul Direcțiunii și Comitetului de supraveghiere despre anul de gestiune expirat. Pertractarea bilanțului. Darea absolutului. Propunerea Direcțiunii și Comitetului de supraveghiere referitor la distribuirea profitului net.
3. Alegerea Direcțiunii.
4. Alegerea membrilor din Comitetul de supraveghiere.
5. Alegerea membrilor din Comitet.
6. Propunerea și decizia remunerăției a Comitetului de supraveghiere.

Caransebeș, la 10 Martie 1930.

Direcțiunea.

N. B. Conform § 22 din statutele institutului, acționari cari doresc a lua parte la adunarea generală personal sau prin plenipotențiații lor sunt obligați ca înainte de ținerea adunării generale cu 4 zile să depoziteze acțiunile lor diupreună cu cupoanele nescadente la cassieria noastră, sau la cassieria Băncii Timișoarei și Societate Comercială pe Acțiuni, Timișoara și sucursalele ei.

ACTIVA	CONTUL BILANȚ		PASIVA	
Cassa :				
Numerar	3.348.373		Capital societar	5,000.000
Monete străine	402.030	3,750.403	Fond de rezervă	2,500.000
Capitale elocate la bănci		2,548.745	Fond pentru diferența cursului	250.000
Portofoliul cambial		33,807.86	Fond de rezervă pentru creanțe dubioase conform § 32 b. al legii de contribuție dir.	1,250.000
Conturi curente acoperite		36,560.322	Fondul jubilar „Carol Schwab” de pensie și asistența funcționarilor	200.000
Efecte proprii		2,644.442	Pe libel	53,579.669
Mărfuri spirituoase		2,176.635	In cont curent	5,422.892
Realități:			Creditori	1,260.099
Edificiul institutului	118.000		Reescompt	8,999.040
Edificiul depoului și alte realități	82.000	200.000	Incaso	2,205.815
Incaso	2,205.815		Cauțiuni și garanți	710.500
Cauțiuni și garanți	710.500		Poziții transitoare	1,445.352
Inventarul		2	Profit:	
			Reportat din anul 1928	161.496
			Net în anul 1929	1,619.817
		81,688.365		8,688.365

La caz de acceptare a propunerii direcționale fondul de rezervă ar crește la lei 2,750.000.

SPESE	CONTUL PROFIT ȘI PIERDERE		VENITE	
Salare spese de călătorie și de administrație, tipărituri, porto postal telefon și telegramă		2,599.948	Profit reportat din anul 1928	161.496
Impozite și competențe		355.588	Dobânzi, provizii și venitul după mărf.	4,450.317
Profit:			Venitul a imobilului	125.036
Reportat din anul 1928	161.496			
Net în anul 1929	1,619.817	1,781.313		
		4,736.849		4,736.849

Fischer m. p.
director executiv expert contabil.

Caransebeș, la 31 Decembrie 1929.

Glück m. p.
procurist, primcontabil-contabil autorizat.

DIRECȚIUNEA.

Schwab m. p. dir. general Bastius m. p. Dr. Becker m. p. Bibel m. p. Dr. Coste m. p. Crăciun m. p.
Dr. Halle m. p. Hüttl m. p. Dr. Nicoara m. p. Pauck m. p. Rado m. p. Rezacs m. p.
Schiller m. p. Dr. Szörényi m. p. Tabacovici m. p. Tirbu m. p. Vidrighin m. p. Zápory m. p.

L'am revidat și aflat exact:

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Alexandru Andrei m. p. Robert Halle m. p. Eugen Rado m. p. Petru Straub m. p. Rudolf Klein m. p.